

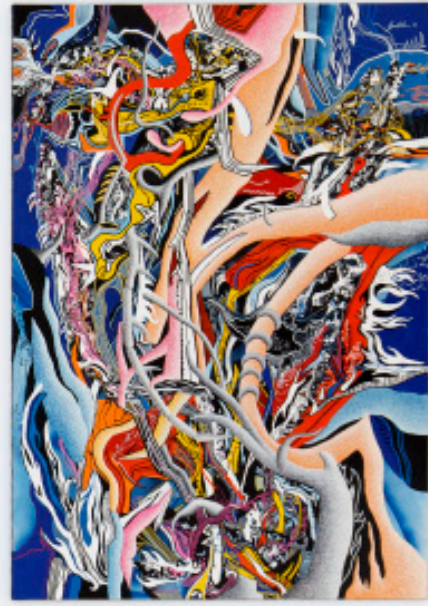
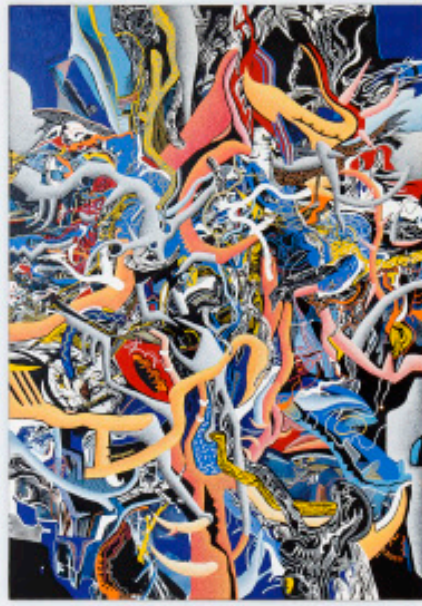
SPARTAK DULIĆ

SPARTAK DULIĆ
Slike 2008. – 2016.
Paintings 2008 – 2016

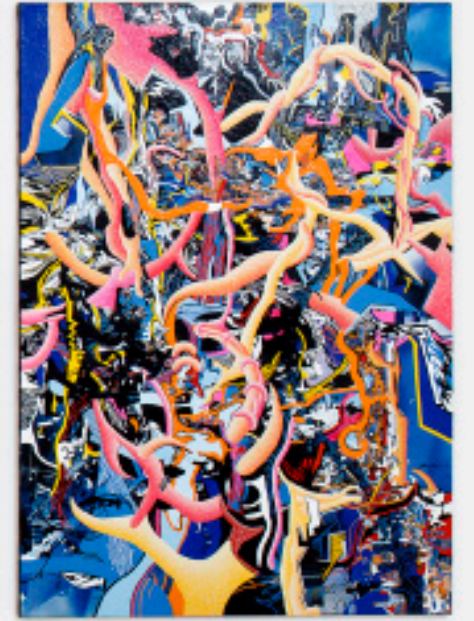
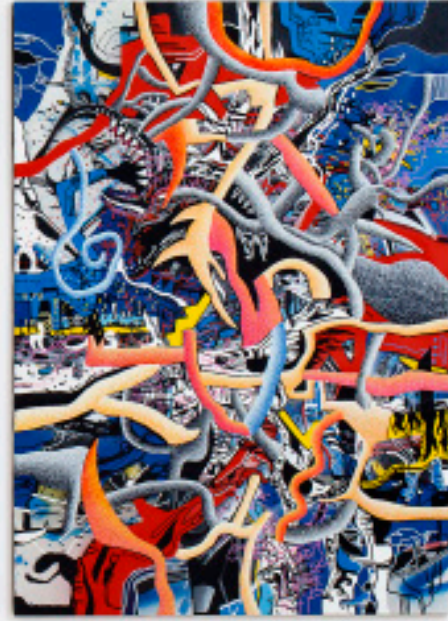
Galerija umjetnina / Museum of Fine Arts
Ulica kralja Tomislava 15, Split / Croatia
08. 09. – 02. 10. 2016.

Galerijski centar Varaždin / Gallery Center Varaždin
Augusta Cesarca 16a, Varaždin / Croatia
23. 02. 2017. – ???

Studio Josip Račić
Moderna galerija / Modern Gallery
Margaretska 3, Zagreb / Croatia
23. 02. 2017. – ???

Branko Franceschi

Povijesne avangarde, a naročito njihovi nasljednici u periodu nakon Drugog svjetskog rata, svojim radikalnim strategijama usmjerenima prema dokidanju tradicionalne likovnosti sublimirane u umjetničkom objektu te na aktivno sudjelovanje umjetnika i umjetnosti u oblikovanju svakodnevice i društva, stvorili su suvremenu vizualnu kulturu i umjetničku paradigmu. U ovoj je konstelaciji nekoć dominantna likovna disciplina slikarstva izgubila ekskluzivni status medija u kojem su se kroz povijest najočitije odražavale predodžbe stvarnosti i svijeta kako ih određuje čovječanstvo. Nakon razdoblja zaborava ili čak smrti slikarstva, što su na prijelazu milenija proklamirali nadobudni teoretičari uvjereni u supremaciju tehnologije i metoda novo-medijskih umjetnosti i praksi uopće, uslijedilo je razdoblje snažnog povratka slikarstva i, naročito, njegove figurativne inačice. Predodžbe koje stvaraju aktualne generacije referentnih slikara ipak se u pogledu imaginarija i kompozicije više nadahnjuju medijskim – filmskim, TV ili fotografskim – predlošcima, a konceptijski i metodološki na iskustvima postkonceptualne umjetnosti, nego li na nasljeđu vlastite discipline. To se poglavito odnosi na stav prema apstraktnoj umjetnosti koja nakon trijumfa u prethodnom stoljeću kao da je nestala iz vidokruga većine mlađih umjetnika. Naravno, ovdje je riječ o sumarnom prikazu globalnih trendova, bez ulaženja u specifičnosti njihovih refleksija u neiscrpnom području umjetničkih subjektiviteta na kojima je u konačnici umjetnička produkcija zasnovana i koji pozornost javnosti često dostignu nakon vrhunca svog vitalnog doprinosa općoj slici stvari.

Slikarski opus Spartaka Dulića idealan je primjer eksplikacije gornjih stavova. Riječ je o umjetniku čija se umjetnička praksa – unatoč uključenosti u maticu kulturnog sustava, pa makar bila riječ o marginaliziranoj sredini kakva je današnja Subotica¹ – u odnosu na objektivne mogućnosti svojih društveno-komunikacijskih aspekata, razvija u subjektivno induciranom autističnom vakuumu. Riječ je o osobini koju u posljednjim odsjajima romantizma još uvijek volimo smatrati odrazom iskonske umjetničke prirode. U Dulićevoj participaciji u polju javne kulturne prakse prelamaju se suprotnosti. Njegov se rad u svojoj cjelini realizira u skladu sa suvremenom multidisciplinarnom umjetničkom normom, uključujući i njeno prelijevanje na kustosko-galerijsku djelatnost, ali se na svoju sreću (ili

¹ Spartak Dulić voditelj je Galerije dr. Vinko Perčić u Subotici od 2007. godine

štetu) po estetskom diskursu i osobnoj poetici razvija izvan bilo kakvih kurentnih trendovskih formulacija. Riječ je o opusu koji po Dulićevoj jedinstvenoj formuli objedinjuje raznovrsne postupke i koncepcije koje su obilježile umjetnost moderne epohe.

Najprije, Dulić je pripadnik generacije koje je stasala devedesetih godina u vrijeme uspostave multimedijalne umjetnosti kao aktualnog *mainstream* obrasca kojem su konvergirale i sve mnogovrsne umjetničke discipline i postupci postkonceptualne umjetničke prakse. Njegova poetika, iako je klasično obrazovan na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, Odsjek grafike, klasa Ante Kuduza, zarana je uključivala umjetnost instalacije i performansa. Po eksperimentiranju sa zvukom i tekstem (Spartak je inicirao postpunk, hip hop grupu *Lepak*) te estetikom stripa i uličnih grafita, bio je pravi predstavnik generacije koja je avangardističku strategiju spajanja akademske i popularne kulture smatrala samorazumljivom i tako je prakticirala. Ovaj ekstenzivan stvaralački diskurs Dulić će kroz koncepcijske, izvedbene i materijalne aspekte najizrazitije objediniti upravo u slikarskom segmentu svog rada, a izbor slika predstavljen ovom izložbom predstaviti će ga ciklusom izvedenim nakon 2008. godine. Njihovu zanimljivu izvedbenu metodu Dulić je razvijao u prethodnom razdoblju, što uključuje i vrlo indikativne kolaže malih dimenzija razvijenih u trodimenzionalne strukture superpozicioniranih bojenih papira. Njegove velike slikane kompozicije u osnovi predstavljaju svođenje slikanih planova prostornog kolaža na dvije dimenzije ih umjetnik smatra izvedenicom kubističkog rješenja prikaza realnog prostora u dvodimenzionalnom slikarskom mediju. Od toga kreće Dulićeva akumulacija izvedbenih metoda po ključu njihove svrsishodnosti vlastitom umjetničkom izrazu pa u svoju slikarsku metodu uključuje više povijesno potvrđenih postupaka, što u konačnici njegovu izvedbu u suštini čini kompendijem dobrog dijela slikarskog iskustva 20. stoljeća. Po kronologiji slijedi apropiacija nadrealističke metode automatizma izvedbe, koja je i u njegovom radu usmjerena na postizanje mentalne katarze i ostvarivanje *zaumne* ravnoteže slikane kompozicije. Potom, Dulićev slikarski postupak uključuje i performativnu metodu slikanja na podu kruženjem oko platna, koju je kao rodonačelnik slikarstva apstraktnog ekspresionizma uveo Jackson Pollock, a time udario i temelje umjetnosti performansa koji je, podsjećamo, dio Dulićevog izražajnog arsenala. Shodno ovim postupcima, Dulić konačnu orijentaciju kompozicije određuje naknadnim zorom slike u završnim procesima njene izvedbe te je potom fiksira pozicioniranjem autorskog potpisa i datacije. Reference na povijesne slikarske metode upotunjene su neortodoksnim izborom slikarskog materijala koji, na tragu neoavangardnih poetika šezdesetih godina, uključuje široku paletu radnih materijala poput fasadne boje, emajla, boje u spreju i flomastera, što će bitno utjecati na konačni izgled slike. Posljednji u nizu prepoznatljivih prisvojenih postupaka iskustvo je tzv. ulične umjetnosti zidnog

slikarstva, grafita i murala, po sebi inficiranog snažnom tradicijom strip crteža koje Dulić u atelieru, uza sporadične izvedbe na zidovima u javnom prostoru, integrira u svoj eklektični slikarski postupak. Analiza slojevitosti postupka dobro ilustrira širinu Dulićeve, u našem vremenu netipične ukotvljenosti u genezu likovnosti moderne epohe iz koje će se razviti kako bogati vizualni vokabular njegovih kompozicija, tako i njihove minuciozno izvedene partije i detalji. Ono što pred sobom vidimo kao dosljedni rezultat Dulićeve sintetičke sposobnosti, prikazi su složenih, isprepletenih i naizgled neiscrpni sustava oblika koji u potpunosti ispunjavaju format platna. Sukladno izabranim materijalima, Dulić se ne iscrpljuje u varijacijama tona i valera, a njihove sporadične modulacije posljedica su tehnike špricanja. Riječ je mahom o osnovnim bojama spektra korištenim izravno iz kontejnera iz čega proizlazi njihov intenzitet po učinku srodan tehnikama tiska. Ova vizualna reminiscencija na svijet stripa dodatno je osnažena crnom linijom crteža kojom Dulić strukturu bojanih polja slike artikulira u isprepletene, vijugave forme. Onima koji vole vizualne metafore ili bez njih ne mogu, Dulićeve slike otvaraju pogled na dinamičnu unutrašnjost koja svojom gustoćom podjednako snažno asocira na organizam i na stroj ili bolje reći na njihov futuristički bionički spoj. Bez obzira na opisanu specifičnost umjetničkog izraza, Dulićeve slike smatram ozbiljnim doprinosom bogatoj tradiciji organske apstrakcije, stila s kojim je počela velika revolucija apstraktne umjetnosti i koji je jedna od trajnih karakteristika njenog trajanja do današnjih dana.

Vraćajući se na početne teze, slikarski opus Spartaka Dulića u skladu s danas nužnom potrebom kontekstualizacije umjetničkog stvaralaštva, govori o poslovičnoj sudbini originalne umjetničke osobnosti u kulturnoj provinciji koja je spojem ovih faktora već u trenutku svog nastajanja ostvarila sve preduvjete marginalizacije unutar strukture i hijerarhija koje određuju poziciju u vrijednosnim sustavima na nacionalnoj i internacionalnoj sceni. U kontekstu slikarstva kao izabrane discipline, možemo generalno zaključiti da se slikarstvo kroz burnu recentnu povijest, dobrim dijelom zahvaljujući i pragmatičnosti umjetničkog tržišta, pokazalo neuništivim i nezamjenjivim u odnosu na neposustajuću plimu novih tehnologija vizualnog izraza. Dulićeva pozicija unutar ovih dviju krajnosti podsjeća na poslovičnu metaforu čardaka ni na nebu ni na zemlji. Bez obzira koliko se to može činiti surovo prema umjetničkoj ambiciji i egzistenciji, a romantično uzmemo li u obzir pragmatično funkcioniranje kulturnog sustava, nije li to zapravo pozicija umjetnika kakva po prirodi stvari i našim očekivanjima treba i biti?

Branko Franceschi

Historical avant-gardes and especially their successors during the period after World War II, aimed with their radical strategies to eradicate the traditional visual arts disciplines and concept of art object. Simultaneously, they fostered active participation of the artists and arts in shaping everyday life and society, and thus they finally formed the contemporary visual culture and its creative paradigm. In this constellation once dominant artistic discipline of painting lost its exclusive status of medium which throughout the history most clearly reflected the perception of reality and the world as it was defined by the mankind. After a period of oblivion or even the death of painting – as the aspiring theoreticians who believed in supremacy of technology and methods of then-new media art and practice in general proclaimed at the turn of the millennium – the period of its strong revival and particularly of its figurative version followed. However, paintings by the referential painters of current generation are more inspired by film, TV or photography regarding the imagery and by the insights of post-conceptual artists in terms of conception and methodology, than the legacy of their own art discipline. This is most evident in their attitude towards the abstract painting which, after its triumph in the previous century, for majority of young artists seems to be out of sight and interest. Of course, this is only a summary of global trends, without considering the specifics of their reflections in the inexhaustible field of artistic subjectivity on which art production is ultimately based and which often achieves public attention only after the culmination of its vital contribution to the general scheme of things has inevitably already been surpassed.

Spartak Dulić's œuvre is the ideal example of the above mentioned statements. He is an artist whose practice in relation to the objective potential of its social and communicative possibilities developed in the self-induced autistic vacuum, despite his professional participation in the mainstream cultural system – even if only in such a marginalised district such Subotica is today. It is a trait which we, thanks to the last remaining echoes of Romanticism, still like to consider as a glimmer of genuine artistic nature. Dulić's participation in the field of public cultural practices is marked by contradictions. His art practice as a whole is shaped in accordance with contemporary multidisciplinary artistic standards, including its spillover into the curatorial field, but due to his luck (or, maybe, his disadvantage) his aesthetic discourse and personal poetics are developed

outside of any trendy formulation. Simply, Dulić has created a unique formula that combines various procedures and concepts that marked the art of the modern epoch.

To start with, Dulić belongs to the generation artistically formed in the Nineties, at the moment when multi-media art was already established as the mainstream format of the moment to which multiple and varied artistic disciplines and procedures of post-conceptual art practice converged. Although he graduated from the class of professor Ante Kuduz at the Department of Graphics at the Academy of Fine Arts in Zagreb, Dulić's œuvre from the early days included art installations and performances. After experimenting with sound and text (Spartak was the founder of a post-punk, hip-hop group *Lepak / The Glue*), and aesthetics of comics and street graffiti, Dulić became a true representative of the generation that regarded avant-garde strategy of blending academic with popular culture as self-understandable and practiced it spontaneously. This extensive creative discourse Dulić will most distinctively consolidate in the conceptual, performative and material aspects of his painting œuvre. Selection of paintings shown at this exhibition represent the cycle executed after 2008, although their peculiar performing method Dulić has been developing during the previous years, what includes very indicative collages, small in size and composed as three-dimensional structures of superimposed coloured papers. The compositions of his large paintings essentially represent two-dimensional painted reductions of these spatial collages, and therefore Dulić considers them derivatives of Cubist's solution of the real space representation in two-dimensional painting medium. This is where begins Dulić's characteristic accumulation of various painting methods chosen according to the key of their suitability to his own artistic idiom. Thus his painting method involves more historically validated procedures, which in the end essentially make it a compendium of better part of the 20th century painting. According to the chronology, the implementation of the appropriation of surrealist automatism method followed, aiming at mental catharsis and realisation of trans-rational balance of painted compositions. Dulić's painting process includes also a performative method of painting by circling around the canvas positioned on the floor. It is the method introduced by Jackson Pollock, the founder of Abstract Expressionism, from which art of performance emerged from and which, as we recall, also represents a part of Dulić's extensive creative repertoire. After this procedure, the final orientation of the painting is determined by Dulić's assessment during the final stages of painting and is subsequently fixed by positioning of his signature and date. References to historical painting methods are complemented by the unorthodox choice of the painting material that, following the Neo-avant-garde poetics of the Sixties, includes a wide variety of working materials such as façade paints, enamels, spray paints and markers, and which significantly affect the final look of the image. The last in this series

of recognisable appropriated procedures is the so called street art practice i.e. wall paintings, graffiti and murals, already contaminated by the strong tradition of comic art. Taking them back to the studio, alongside the sporadic paintings on walls in public spaces, Dulić has integrated them into his eclectic painting procedures. Analysis of his composite painting method nicely illustrates how deep – and for our times atypical – is Dulić's inveterateness in the genesis of visual arts of the modern epoch. It is recognisable in the rich visual vocabulary of his compositions and even more in their meticulously painted details. What we see at the exhibition as a consistent result of Dulić's synthetic capabilities are displays of complex, intertwined and seemingly endless systems of forms that fully meet formats of canvases. In accordance with the selected painting materials, Dulić is not interested in variations of colour tones and hues, and their sporadic modulations are the result of spraying techniques. He mainly paints with the primary colours of the spectrum, straight from the containers, which adds to the intensity of his paintings akin to printing techniques. This visual reminiscence of the world of comics has been further strengthened by the black line drawings with which Dulić articulates coloured fields in tangled, meandering forms. For those who like visual metaphors or cannot do without them, Dulić's paintings open views into the dynamic interior with density that strongly reminds of living organisms as well as machines, or rather on their futuristic bionic amalgam. Because of the described specificity of his artistic expression, I consider Dulić's paintings a serious contribution to the rich tradition of Organic Abstraction, style with which the great revolution of abstract art begun and which remained one of its enduring characteristics to this day.

If we return to the initial thesis, Dulić's painting œuvre confirms the predictable fate of a genuine artist placed in cultural province where his artistic personality already at the time of its realisation is condemned at marginalisation within the value systems at the national and international level. In the context of painting as a selected discipline, we can generally conclude that despite the discipline's turbulent recent history and largely thanks to the pragmatism of the art market, painting proved to be indestructible and irreplaceable in spite of relentless tide of new technologies of visual expression. Dulić's position within these two extremes may remind us of the proverbial local metaphor of watchtower neither in heaven, nor on earth. No matter how cruel to the artist's ambitions and subsistence or romantic, given the pragmatic functioning of the cultural system it may seem, isn't it in the end exactly what by nature and our expectations the artist's position should be?

>

AKW 4, 2008.

>>

TT-8, 2010.

>>>

BW 99, 2011.

18

19

>

HH - 17, 2012.

>>

CHW - 001, 2012.

<

rgH - 11, 2011.

<

KW – KW3, 2012.

30

>

QSZ – 30F, 2013.

>

110 - C, 2013.

>>

RK - W8, 2016.

32

**Popis izloženih radova /
List of exhibited works**

- 01 AKW 4, 2008.
100 x 140 cm
- 02 vZ – 58, 2009.
100 x 140 cm
- 03 g – YK, 2010.
100 x 140 cm
- 04 TT – 8, 2010.
100 x 140 cm
- 05 BW 99, 2011.
200 x 140 cm
- 06 rgh – 11, 2011.
100 x 140 cm
- 07 HH – 17, 2012.
200 x 140 cm
- 08 CHW – 001, 2012.
100 x 140 cm
- 09 KW – KW3, 2012.
200 x 140 cm
- 10 QSZ – 30F, 2013.
100 x 140 cm
- 11 IIO – C, 2013.
100 x 140 cm
- 12 FA – L, 2013.
100 x 140 cm
- 13 GKM – 31, 2014.
200 x 140 cm
- 14 RK – W8, 2016.
200 x 140 cm

Sve slike izvedene su kombiniranom
tehnikom na platnu. / All paintings by
mixed media on canvas.

Životopis / Biography

Spartak Dulić
adresa: Plitvička 11 a, Subotica 24000,
Srbija
e-mail: spartakdulich@yahoo.com
http://spartakdulich.wix.com/spartak-dulic
datum rođenja: 17. 12. 1970

Radno iskustvo

- Od 2007. Ravnatelj i kustos Galerije "dr.
Vinko Perčić" (RS)
2007. Profesor povijesti umjetnosti,
Gimnazija "Svetozar Marković"
Subotica (RS)
2006. Hrvatski restauratorski zavod,
Zagreb, vanjski suradnik (HR)
2006. Restauracija Ksaver d.o.o, vanjski
suradnik, (HR)
2000. – 2005. Profesor stručnih predmeta
u Srednjoj školi Primijenjenih
umjetnosti, dizajna i tekstila u
Osijeku (predavao predmete:
crtanje i slikanje, slikarsko
projektiranje, reklamno slikanje,
pismo, ilustracija, plastično
oblikovanje i slikarske tehnike) (HR)
2000. Nastavnik likovne kulture u
osnovnim školama "Jagoda
Truhelka" Osijek i "Miroslav Krleža"
Čepin (HR)
1999. Hrvatski restauratorski zavod,
Osijek, vanjski suradnik (HR)
1998. Hrvatski restauratorski zavod,
Zagreb, vanjski suradnik (HR)

Obrazovanje

1993.-1998. Grafički odsjek Akademije
likovnih umjetnosti, Zagreb

Samostalne izložbe

2016. Galerija umjetnina, Split (HR)
2014. 13. međunarodni Dani
performansa Varaždin / Pula –
Muzej suvremene umjetnosti
Istre (HR)

2014. Subotica, Moderna galerija
Likovni susret (RS)
2012. Sombor, Galerija Laza Kostić (RS)
2011. Pančevo, Galerija suvremene
umjetnosti (RS)
2010. Subotica, Galerija dr. Vinko Perčić
(RS)
2009. Pančevo, Galerija suvremene
umjetnosti (RS)
2008. Touch Me Festival, Kontejner,
Zagreb (HR)
2008. Galerija suvremene umjetnosti,
Smederevo (RS)
2006. Beograd, Galerija Remont (RS)
2006. Split, Galerija Ghetto (HR)
2005. Ljubljana, Galerija Kapelica (SLO)
2005. Subotica, Moderna Galerija
likovni susreti (SCG)
2005. Vinkovci, Galerija gradskog
muzeja (HR)
2003. Zagreb, Galerija Miroslav Kraljević
(HR)
2003. Križevci, salon ogranka Matice
hrvatske (HR)
2002. Osijek, Galerija likovnih
umjetnosti (HR)
2001. Osijek, izrada murala (HR)
1997. Beograd, Galerija Plato
Filozofskog fakulteta (SRJ)
1996. Subotica, klub Speak Easy (SRJ)

Skupne izložbe

2015. 14. međunarodni Dani
performansa Varaždin (HR)
2015. WonderLab, Muzej suvremene
umjetnosti Vojvodine, Novi Sad
(RS)
2015. Umjetnost u proširenom polju
/ Pogled na umjetničku scenu
Vojvodine 1995. – 2014., Muzej
suvremene umjetnosti Vojvodine,
Novi Sad (RS)
2014. Srpska i vojvođanska umjetnost
između 1914. – 2014., Kunsthalle,
Beč (AUT)
2013. Galerija suvremene umjetnosti,
Zrenjanin (RS)
2013. Portas Abertas, Open doors,
Fórum Eugénio de Almeida,
Évora, Portugal

2012. Galerija suvremene umjetnosti,
Sombor, Gradski muzej (RS)
2012. Art Takes Times Square, New
York, (U.S.A)
2011. E-Flux galerija, Agencija za
nerealizirane projekte (U.S.A)
2011. Mass MoCA – Massachusetts, (U.S.A)
2010. Mural, Muzej ulične umjetnosti (HR)
2010. Zagreb, Galerija Miroslav Kraljević
(HR)
2010. Osijek, Galerija Waldinger (HR)
2010. Centro Civico Universidad,
Zaragoza (ESP)
2009. Kade / kunsthil in Amersfoort, (NL)
2009. 38. novosadski salon, Galerija
Rajka Mamužića (RS)
2009. MaxArtFest, Zagreb (HR)
2009. Batina (B.U.K.), mural (HR)
2008. Gallery Sentro eksperimental de
arte I Pensamiento, Madrid (ESP)
2008. Attitudefest, Bitola (MAK)
2008. Centro per l'arte contemporanea
Luigi Pecci, Prato (ITA)
2008. Slikarstvo Vojvodine (Galerija Sava
Šumanović – Šid; Galerija Lazar
Vozarević – Sremska Mitrovica;
Narodni muzej Zrenjanin; Galerija
Kulturnog centra Vršac; Galerija
Terra-Kikinda ; Moderna galerija
Likovni Susret – Subotica; Muzej
suvremene umjetnosti Vojvodine
– Novi Sad) (RS)
2008. Henkel izložba / Kuća legata,
Beograd (RS)
2007. MMC – Rijeka, FONa / art i
kriminal (HR)
2007. Subotica, Galerija "dr. Vinko Perčić"
u suradnji sa MSU Vojvodine –
pokretanje istrage 2 (RS)
2007. ArtTech festival digitalne
umjetnosti, Pančevo (RS)
2006. MMC – Rijeka, FONa 2006. (HR)
2006. MMSU – Rijeka, projekt-INSERT (HR)
2005. Osijek, trideset godina baranjske
umjetničke kolonije, Galerija
likovnih umjetnosti
2005. Muzej suvremene umjetnosti
– Zagreb, trideset godina
retrospektive hrvatskog videa,
projekt – INSERT (HR)
2004. Zagreb, Velesajam u SC, Galerija
SC (HR)

2002. Osijek, Galerija Kazamat, radionica Ron Sluik (HR)
2002. Zadar, 16. triennale hrvatskog slikarstva, Plavi salon (HR)
2002. Osijek, 18. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti (HR)
2001. Budimpešta, HDLU Osijek, Galerija Lurdy (MAĐ)
2001. Osijek, HDLU, Galerija Waldinger (HR)
2001. Ljubljana, 2.međunarodni festival na papiru (SLO)
2000. Vukovar, projekt Pax Danubia (HR)
2000. Zagreb, 4. smotra Sveučilišta, izložba grafičkih listova, Galerija SC (HR)
2000. Osijek, 17. slavonski biennale, Galerija likovnih umjetnosti (HR)
1998. Zagreb, Tjedan vojvodanskih Hrvata, Klovičevi dvori (HR)
1996. Zagreb, Godišnja izložba studenata ALU, Galerija Vladimir Nazor (HR)

Kustoski projekti

2016. Željko Kipke / film, video (HR)
2016. Stevan Kojić / multimedija, znanost i tehnologija (RS)
2016. Marica Radojčić / multimedija, znanost i tehnologija (RS)
2016. Goran Trbuljak / crteži (HR)
2015. Igor Kordej / originalne strip table (HR)
2015. Comixconnection / izložba alternativnog stripa / Beate Vild, Berlin (DE)
2014. Andreja Kulunčić / društveno angažirana umjetnost (HR)
2014. Balint Szombathy / konceptualna umjetnost (RS)
2013. Uroš Đurić / multimedija, fotografije i crteži (RS)
2013. Muzej Avangarde "Ljubav prema subverziji" / kustos Branko Franceschi (HR)
2012. Ivana Smiljanic / multimedia i video, (RS)
2012. Vlasta Žanić / multimedia, video i performance (HR)
2012. Noć muzeja / Srđan Milodanović, Emil Kadirić, prateći program Miroslav Lazendić (RS)
2012. Andy Warhol / Visconti Galerije (SLO)
2011. Igor Bošnjak / multimedija i fotografije (BiH)
2011. Vlasta Delimar i Milan Božić / performans i multimedija (HR)
2011. Kristijan Kožul / objekti (HR)
2011. Salvador Dali / grafike (SLO)
2011. Sava Halugin / crteži (RS)
2011. Zlatko Kopljar / performans, fotografije i multimedija (HR)
2011. 100. obljetnica rođenja dr. Vinka Perčića (umjetnici zastupljeni u legatu Galerije) (RS)
2010. Milica Tomić / fotografije i multimedija (RS)
2010. Slaven Tolj i Sandro Đukić / performans, fotografije i multimedija (HR)
2010. Zoran Naskovski / multimedija (RS)
2010. Marko Stamenković, kustos / predavanje i razgovori (RS)
2010. Milica Rakić / multimedija (RS)
2010. Vladimir Nikolić / multimedija (RS)
2009. Slikarstvo između 1917.-1941. (umjetnici zastupljeni u legatu Galerije) (RS)
2009. Zoran Todorović / multimedija (RS)
2009. Dalibor Martinis / video, happening (HR)
2009. Igor Hofbauer / plakati (HR)
2009. Noć muzeja, /1111Pleh na periferiji / multimedijalna udruga: Kata Mijatović, Zoran Pavelić, Vlatko Vinček, Marijan Molnar (HR)
2009. Talijanski institut kulture u Beogradu / multimedija i video, 19. umjetnika iz Napulja (ITA)
2009. Predavanje redatelja Želimira Žilnika (RS)
2009. Predavanje i prezentacija Galerija Kapelica / Jurij Krpan (SLO)
2008. Srpsko suvremeno slikarstvo (Aleksandar Jestrović, Nikola Marković, Nenad Kostić) (RS)
2008. VacuumPack / izložba i prezentacija grupe iz Sombora (RS)
2008. Antun Božičević / zvučna instalacija (HR)
2008. Noć muzeja / izbor iz stalnog postava, prateći program Ratka Lugumerski i Ksenija Kovačević,

- slikarstvo (RS)
2008. Galerija ArtKlinika / predavanje i prezentacija petogodišnjeg djelovanja Galerije (RS)
2008. predavanje o iskustvima i projektu subcontinental cab u MSUV, Novi Sad (RS)
2008. Gabrijel Savić (kustos V.I.P.Art gal. BG) / performans (RS)
2008. Galerija Remont / predavanje i prezentacija Srpske suvremene umjetničke scene (RS)
2007. Stipan Kopilović 24. 03. 1877. – 13. 03. 1924. god. (RS)
2007. Boris Cvjetanović, izložba fotografija (HR)
2007. Galerija "dr. Vinko Perčić" i Muzej suvremene umjetnosti Vojvodine / projekt pokretanje istrage 2 / subcontinental cab (RS)
2007. Ivan Tikvicki Pudar 21. 01. 1913. – 15. 12. 1990. god. (RS)

Značajnije publikacije

2014. "Kronotop hrvatskog performansa" 1920. – 2010. / Suzana Marjanic, Institut za etnologiju i Folkloristiku (HR)
2010. i 2011. član komisije "Mangelos nagrade"

Projekti i akcije

2005. Međunarodni projekt raum&designstrategien_ space&designstrategies unit_m – video projections on Negreli ship
2004. megatron9+clubture (močvara) ghetto exhibitions-apartments-sjenjak – Kovač, Šincek, Spartak
2003. grupa MEGATRON9
2001. osnivanje GRADDONJI, udruženje za suvremenu audiovizualnu umjetnost90, podrumi Dioklecijanove palače, Split

SPARTAK DULIĆ Slike 2008. – 2016. Paintings 2008 – 2016

Galerija umjetnina / Museum of Fine Arts
Ulica kralja Tomislava 15, Split / Croatia
8. 9. – 2. 10. 2016.

Kustos izložbe / Curator
Branko Franceschi

Postav izložbe / Exhibition Layout
Branko Franceschi

Tehnička realizacija izložbe / Technical Exhibition Setup
Dujo Barić
Alen Krstulović
Hrvoje Rogošić

Galerijski centar Varaždin / Gallery
Center Varaždin
Augusta Cesarca 16a, Varaždin / Croatia
23. 02. 2017. – ???

Kustos izložbe / Curator
Branko Franceschi

Postav izložbe / Exhibition Layout
Branko Franceschi

Tehnička realizacija izložbe / Technical Exhibition Setup
???

Studio Josip Račić / Moderna galerija /
Modern Gallery
Margaretska 3, Zagreb / Croatia
23. 02. 2017. – ???

Kustos izložbe / Curator
Branko Franceschi

Postav izložbe / Exhibition Layout
Branko Franceschi

Tehnička realizacija izložbe / Technical Exhibition Setup
???

Izdavači / Published by

Galerija umjetnina / Museum of Fine Arts
Ulica kralja Tomislava 15, 21000 Split / Croatia
tel. / phone: +385 21 350 110; 350 112
e-mail: galerija-umjetnina@galum.hr
<http://www.galum.hr>

Galerijski centar Varaždin / Gallery Center Varaždin
Augusta Cesarca 16a, Varaždin / Croatia
tel. / phone: +385 42 311 312
<http://www.gcv.hr>

Moderna galerija / Modern Gallery
Margaretska 3, Zagreb / Croatia
tel. / phone: + 385 1 60 410 40
fax.: + 385 1 60 410 44
moderna-galerija@zg.t-com.hr
<http://www.moderna-galerija.hr>

Za izdavača / For the publishers

Branko Franceschi (Split)
Ivan Mesek (Varaždin)
Biserka Rauter Plančić (Zagreb)

Urednik kataloga / Catalogue Editor

Branko Franceschi

Asistentica urednika / Editor's Assistant

Katica Modrić

Tekst / Essay

Branko Franceschi

Prijevod / Translation

Daria Torre

**Lektura (hrvatski jezik) / Proofreading
(Croatian)**

Katica Modrić

Fotografije / Photographs

Robert Matić

Grafičko oblikovanje / Graphic Design

Viktor Popović

Tisak / Printed by

Kerschoffset, Zagreb

Naklada / Edition

300

Naslovnica / Title page

KW – KW3, 2012. / *KW – KW3*, 2012
fotografija / photograph: Robert Matić

ISBN 978-953-6901-94-4

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu
Sveučilišne knjižnice u Splitu pod brojem ???.

